

Kmetijske in rokodelske Novice.

Na svitlobo dane od c. k. krajske kmetijske družbe.

Tečaj VI.

V sredo 26. maliga travna 1848.

List 17.

Svobodni Lenart.

Hajsa, juhe! zdaj Lenart le
Od zjutrej do večera uka,
Ne vé kak staviti klabuka —
Prisvitala svobodnost je!
Jo počastit' se če napiti
De sam domú ne more priti.
Pa kaj mu mar? — Saj prost je zdaj!

Brez dela — Lenart misli — bo
Ko limbar tudi on obléčen,
In kakor ptíček lahko osrččen. —
Drugač prikazni pričajo:
On stergan je, kot sploh lenuhi,
In lakot kruli po trebuhu.
Pa kaj mu mar? — Saj prost je zdaj!

Zdaj desetina — stari davk —
In preč bo tlaka ino kazen.
Pa tudi žep je Lentov prazen.
Gotov je skušnje resni navk:
»Lenoba da dobička malo,«
»Le dolgov več se bo nabralo.«
Pa kaj mu mar? — Saj prost je zdaj!

Vse javno posihmal bo smel
Od sleherniga govoriti,
Slabosti bližnjiga odkriti;
Alj slábo se je Lenart vjel. —
Kér brez nehaja jezik brusi
Klobas si vročih herbet skusi.
Pa kaj mu mar? — Saj prost je zdaj!

Zdaj vino, sol in tud duhán
In vsaka reč bo v taki ceni,
De nič nam kupa več ne greni.
Alj Lenart plačat nič ni v stan'.
Po bobni dolgi se glasijo,
In od posestva ga podijo.
Pa kaj mu mar? — Saj prost je zdaj!

Še clo gosposke neče več,
In tud duhovšne ne imeti,
De bo svobodnost le na sveti.
Na zadnje Lenart sam je preč.
Napuh do pekla se poniža,
In jok je terme tužna víža.
Kaj ima zato, de prost je bil?!

J. Hašnik.

Zdravljica.

Prijátli! odrodile
So terte vince nam sladkó,
Ki nam oživlja žile,
Serce razjásni in okó,
Ki vtopí
Vse skerbi,
V potertih persih up budí!

Komú nar pred vesélo
Zdravljico, brátje! čmo zapét'?
Bóg nášo nam dežélo,
Bóg žívi ves slovénski svét,
Brate vse,
Kar nas je
Sinóv slovéce matere!

V sovražnike z oblákov
Rodú naj nášga tréši gróm;
Prost, ko je bil očákov,
Napréj naj bó Slovéncev dóm;
Naj zdrobé
Njih roké
Si spóne, ki jim še težé!

Edínost, sréca, správa
K nam naj nazáj se vérnejo;
Otrók, kar íma Sláva,
Vsi naj si v róke séžejo,
De oblast
In z njó část,
Ko préd, spet náša boste lást!

Bog žívi vas Slovénke,
Prelépe, zláhtne róžice;
Ni táke je mladénke,
Ko náše je kervi deklé;
Naj sinóv
Zárod nóv
Iz vas bo stráh sovražnikov!

Mladénči, zdaj se pije
Zdravljica váša, ví naš up;
Ljubézni domačije
Nobén naj vam ne vsmérti strúp;
Kér zdaj vás,
Kakor nás,
Jo sérčno bránit klíče čas!